

2,400 Kr. aarlig; efter Lovforslaget vil deres Begyndelsesløn blive 3,000 Kr., stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til en Slutløn af 4,800 Kr., og Pensionsret.

I § 3 under Universitetet har 2 Inspektører faaet Navneforandring og skal i Fremtiden hedde Direktører. For Tiden er deres Begyndelsesløn 2,800 Kr., stigende hvert 5te Aar med 400 Kr. til 4,000 Kr., samt et Tillæg efter Lov af 8. Juni 1912 paa 400 Kr. Nu foreslaas der en Begyndelsesløn af 4,800 Kr., stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. indtil 6,000 Kr. For mig ser det ud, som om denne Navneforandring er ret kostbar, og jeg kommer i denne Forbindelse til at tænke paa, at den højtærede Kultusminister er kostbarere at søge Navneforandring hos end den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister har nemlig i et Lovforslag, der er forelagt dette høje Ting, angaaende Saltvandsfiskeri foreslaaet, at en Inspektør i Fremtiden skal hedde Direktør, men han forlanger ikke noget Løntillæg til ham; han mener, det er gratis. Jeg forudsætter, at Landbrugsministeren her har fulgt en af sine Forgængere, jeg havde nær sagt, gode Eksempel; jeg tænker her paa, at ifølge Lønningsloven af 1892 angaaende den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole kaldtes den ældste Halvdal af Lærerne Professorer, og den yngste Halvdal skulde kaldes Lektorer, og i 1902—03 kom saa en af den højtærede Landbrugsministers Forgængere med et Forslag til Navneforandring, nemlig at Lektorerne i Fremtiden skulde kaldes Professorer; men det skulde ikke koste noget, det skulde være gratis. Og Navneforandringen blev selvfølgelig givet — som det hedder sig — gratis; men mon der er nogen her i denne Sal, som fremdeles tror, at denne Navneforandring er gratis? Jeg for mit Vedkommende tror det ikke. Jeg tror neppe, at den højtærede Landbrugsminister vilde have haft Mod til at komme med Forslag om samme Løn for disse tidligere Lektorer, som den højtærede Kultusminister nu kommer her og forlanger til Professorerne ved Universitetet, dersom Lektorerne ude paa Landbohøjskolen vedblivende kaldtes Lektorer. Jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister havde holdt sig noget tilbage med dette Forslag. Deraf følger, at jeg ikke tror, at denne Navneforandring bliver gratis, og jeg vil føje til, at det Forslag i Saltvandsfiskerilovforslaget om, at Inspektøren skal hedde Direktøren, tror jeg heller ikke vil blive helt gratis i Fremtiden. Jeg er derfor for mit

personlige Vedkommende tilbøjelig til at foretrække den højtærede Kultusministers Fremgangsmaade. Samtidig med, at han kommer med et Forslag om Navneforandring, siger han ogsaa, hvad det koster, og synes man saa, det er for meget, kan man mulig forhandle med ham, og der kan muligvis faas lidt Rabat; om det er for meget, derom skal jeg i øvrigt ikke ud-tale mig, hverken for eller imod.

Maa jeg sige nogle faa Ord angaaende Lovforslagets Bestemmelser om Overlærerinder og kvindelige Adjunker ved Statens højere Almenskoler samt ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt. Disse Overlærerinder og Lærerinder lønnes i Henhold til Lov af 13. November 1903 saaledes: Overlærerinderne har en Begyndelsesløn af 2,400 Kr., stigende hvert 5. Aar med 300 Kr. til 3,300 Kr. Lærerinderne har en Begyndelsesløn af 1,500 Kr., stigende hvert 3. Aar med 200 Kr. indtil 2,400 Kr. Den højtærede Ministers Forslag gaar nu ud paa, at Overlærerinderne skal have 3,600 Kr. i Begyndelsesløn og 400 Kr.s Tillæg hvert 4. Aar indtil 4,800 Kr., medens kvindelige Adjunker skal have 2,400 Kr. i Begyndelsesløn og 300 Kr.s Tillæg hvert 4. Aar indtil 3,600 Kr. Jeg tager sikkert ikke fejl i at antage, at dette høje Tings Medlemmer er enige med mig i, at dette er en ret betydelig Lønforhøjelse. Men denne Forhøjelse skyldes formentlig ogsaa Navneforandringen. Alle Lærerinder er forsvundet ud af Lovforslaget, og i Stedet er der kommet kvindelige Adjunker. Naar jeg siger „alle Lærerinder“, saa skylder jeg dog at gøre opmærksom paa, at der dog er en enkelt Undtagelse. Naar man ser nøjere efter i alle Kroge, finder man en, jeg havde nær sagt, uskyldig Lærerinde, vistnok en meget dygtig Lærerinde, sid-dende ganske alene. Jeg kan egentlig ikke forstaa, at den højtærede Kultusminister med det varme Hjerte og gode Sindelag, han er i Besiddelse af, kan nænne at lade denne enlige Frøken sidde derude og se paa, at alle de andre Lærerinder vandrer over i Adjunktafdelingen, medens hun bliver ganske alene tilbage. Ministeren har ganske sikkert adskillige Gange sagt, at det er ikke godt for Mennesket at være ene. Havde det saa endda været en Frue, saa kunde han maaske have slaaet sig til Taals med, at hun dog ikke var ene. Jeg kunde derfor fristes til at bede den højtærede Minister om at lade Adjunktnavnet fare og lade dem beholde Lærerindenavnet. Lærerindenavnet er saamænd et særdeles kønt Navn. Og kunde Ministeren